

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Dissensione Parentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

CONSENSVS

Dissensio parentum. Cum autem ea certas habeat limitationes, ideo quadam paulo clarius de ea sunt differenda.

DE DISSENSIONE PARENTVM.

Dissensio parentum est duplex. Alia iusta est, alia iniusta.

Iusta dissensio parentum est, qua habet causas pias, honestas, viles, ad Matrimonij substantiam pertinentes, que tum in conscientia parentum, tum in iudicio piorum & bonorum virorum consistere queant, ut si liberi velint contrahere cum propinquis aut affinibus, in gradibus prohibitis. Aut cum gentibus idololatrie, vel Iudeis in conuersis, vel hominibus palam a Deo, Magis, veneficis notorijs, vel latronibus, quos Magistratus Christianus tolerare in communi hominum societate, ex mandato diuino non potest.

Aut quando liberi decepti sunt per copultrices improbas, ut re non plene cognita, aut considerata, fraudulentè sint quasi capti & illaqueati.

Aut quando liberi quasi obcecati temerario

DE CONIUG.

rario amore, aut furore potius dementati, cum talibus volunt matrimonium inire, cum quibus neq; cœlum neq; domum quod vulge dicitur, edificaturi essent. Id vero necesse est, non tantum parentum, sed plurimum piorum honestorum hominum recte iudicantium grani iudicio, esse manifestum. Et videndum est, ubi eorum locum habeat.

Aut quando in honestas & infames personas, in contumeliam sui, & parentum, & familia vellent ducere. In honestatem autem dico, non ex sermone quorundam, sed ex factis manifestis. Nam calumnia, semper in mentiendo effrenis est, neq; ulli facile est, Sycophanarum morsus evitare. Vbi autem manifesta est in honestas persona, ibi sanè parentes gravem causam dissentiendi habent, quia liberi interdum iudicio errant, & quasi amantes sunt, quod sui suorumq; honoris non habent rationem, ut si meretricem publicam, aut stupratam ab alio, velint ducere.

Aut quando filia alicui errori, cuius vagandi libido publicè cognita esset, nubere vellet, apud quem in periculum corporis & animæ ventura esset, &c. Fundamentum istarum dissuasionum est, quod parentum officium sit, bonis & pijs consilijs liberos iuuare.

Iniusta

CONSENSV.

Iniusta dissensio parentum est, quando
sive causis pijs, honestis, vtilibus, & ad ma-
trimonij substantiam pertinentibus, morose
dissentunt, aut liberos tyrannice volunt co-
gere, vt illis personis coniungantur, quas
comare non possunt. Patria enim potestas, ne-
quaquam est morositas vel tyrannis, sed est
auctoritas iusta, & grauiratione fulcita: Sed
exempla subiiciemus:

Vt, quando parentes oderunt personas,
cum quibus liberi volunt contrahere, propter
offensiones quasdam suas priuatas, et ad sub-
stantiam Matrimonij non pertinentes.

Vel, quando parentibus persona non satis
formosa, seu no satis opulenta videtur, cum a-
liquin sit honesta, et suae filiae aut filio placēs.
Hae enim causa non est sufficiens dissentiendi.
Nam sepe pauper, melius conseruat & auget
bona accepta a coniuge, quam diues, qui di-
spendat, vt non raro vsu venit.

Vel, quando status non nihil inferior
videtur, cum tamen illi status creberrime
cum fortuna, seu vt magis pie loquamur, cum
iudicio Dei mirabili, immutentur.

Dilatio quoq; & impeditio coniugiarum
H
dij-

DE CONIUG.

diuturna, quando liberi idonea ad coniugium
 etate præditi sunt, meritò in parentibus re-
 prehenditur. Nam aduersantur parentes or-
 dinationi Dei primùm. Deindè liberos in pe-
 ricula conscientiarum et corporum conuincunt,
 ut uel clam cõtrahant, uel alioqui turpi uita,
 in Diaboli casses incidant, pro quibus quidem
 peccatis, grauem Deo parentes rationem red-
 dere cogentur. Causæ autem, cur liberos ex-
 trahant, plerunq; sunt carnales et futiles, ut
 quod liberos non libenter à se dimittunt, aut
 nondum satis pecunia ad sumptus nuptiarum
 collegisse uidentur, aut nondum talis procius
 oblatus est, qualem ipsi suis capitibus somni-
 ant. &c.

Tyrannis uerò, qua parentes conantur
 liberos adigere, ut pro suo arbitrio, coniuges
 ducant, à quibus toto pectore abhorrent, odio
 et improbatione digna est. Nam amor coniu-
 gum est donum Dei, nec est situs in hominum
 arbitrio. Deinde, quia coniuges indissolubili
 uitæ societate copulantur, æquum est, ut om-
 nium maximè mutuus ipsorum consensus ex-
 tet, neq; coactione implicentur uita, in qua
 per omnem etatem dolendum sit.

Politici aiunt, parentum autoritatem

CONSENSV.

In causis Matrimonialibus, respectu libero-
rum expirare, in quatuor potissimum:

Primum, quando parentes suo iure abu-
santur contra legem, vel morositate, vel ty-
rannide sua.

Secundo, quando capti sunt parentes, aut
alioquin nimis diu absunt.

Tertio, quando parentes sunt furiosi.

Quarto, si filij sint emancipati.

Quando autem in causis Matrimonialibus
parentes immoderate seu iniuste sese gerunt,
liberi non decernant priuato consilio, sed bono
ordine prius ad viros, bonos rem illam aefe-
rant, ac non tantum consilium exquirant, sed
etiam orent, vt parentes ab iniqua sententia
abducant. Quod si porro parentes morose per-
gant, nec flecti possint ad legitimum Magistra-
tam sese recipiant, eumq; reuenter rogent,
vt parentes recte instituant. Sin vero adhuc
parentes bonis & honestis ceptis, & iudicio
conestorum virorum, adeoq; legitimi Magi-
stratus sententiae et monitioni pertinacissime
reluctentur, liberi Deo obtemperant, coniugi-
aq; cum timore Dei contrahant, parentibus
alioquin in omnibus pijs rebus, debitum hono-
rem & obedientiam praestantes,

DE CONIUG.

Obiectio

Id solum est necessarium ad Matrimonium, quod solum facit matrimonium. Sed consensus solus contrahentium, facit Matrimonium, non consensus parentum.

Ergo parentum consensus non est necessarius ad Matrimonium.

Minor probatur, quia solus consensus contrahentium, ad substantiam Matrimonij pertinet. Parentum verò consensus, est aliquid extra Matrimonium liberorum.

Hinc aliqui dicunt, Consensum parentum non esse de Necessitate, Sed de Honestate.

Respondeo ad Maiorem. Est tamen mandatum Dei, ut omnia iusto & debito ordine fiant, hoc est, tali ordine, quem aut ipsa Natura praescribit, aut honestarum gentium Consuetudo.

Ad Minorem. Supra, multis illustribus rationibus est ostensum, lege Dei, Natura, civili, consensum parentum legitimum esse necessarium. Itaq; peccatum coram Deo, & honestis hominibus est, parentum recte & pie iudi-

DESponsatione.

illiantium, voluntatem atq; auctoritatem,
solidare. Est enim manifesta impietas, con-
tra quartum præceptum.

DE SECVNDO.

DE DESponsatione.

Primum vocabula quædam annotabimus,
quæ in hac parte occurrunt.

Puer, iuuenis, eam ætatem complectitur,
quæ infra virilem est. Puer autem à pubes,
dici videtur, vnde & Germanicè vocamus
den pube! Accipitur autem præterà puer,
pro seruo interdum.

Adolescens, à pueritia annis, vsq; ad
trigesimum aut circiter appellatur. Iuuenis
vero vsq; ad trigesimum, & dicitur iuuenis à
iuuando, quia tû vires crescunt, & suppetunt,
ad labores sustinendos, Ein starkter
junger geselle / der arweit tragen kan.

Ephæbus, qui ad pubertatis annos venit.
Alias vocari solet adolescens.

Virgo, puella intemerata. Virago viribus
similis